

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 421/09-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 15. decembra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia základných práv zaručených v čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 43/06, ako aj vo veci porušenia práva zaručeného v čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8 Co 137/08 a 8 Co 235/08 z 26. septembra 2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. júna 2009 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základných práv zaručených v čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane

ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 43/06, ako aj vo veci porušenia práva zaručeného v čl. 13 dohovoru rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 8 Co 137/08 a 8 Co 235/08 z 26. septembra 2008.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 43/06 okresný súd koná o žalobe sťažovateľa z 11. mája 2006, ktorou sa voči žalovanej domáha ochrany osobnosti. Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že aj napriek tomu, že predsedníčka okresného súdu uznala jeho sťažnosť na prietahy v konaní za dôvodnú, okresný súd svoj postup v danej veci nenapravil a naďalej je jeho postup v predmetnej veci poznačený zbytočnými a neodôvodnenými prietahmi. Okrem tohto sťažovateľ sťažnosťou podanou ústavnému súdu vyjadruje aj svoju nespokojnosť s rozhodnutím krajského súdu sp. zn. 8 Co 137/08 a 8 Co 235/08 z 26. septembra 2008, ktorým nevyhovел jeho odvolaniam, čím malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu jeho práva na účinný opravný prostriedok podľa čl. 13 dohovoru.

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ žiada, aby ústavný súd po prijatí jeho sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„Okresný súd Bratislava I v konaní 8 C/43/2006 porušil základne práva D. B. garantované čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 medzinárodného dohovoru, ktorým je Slovenská republika viazaná.

Okresný súd Bratislava I je povinný zaplatiť D. B. satisfakciu vo výške 30.000 Eur (pre opakované delikty) v lehote 15 dni od dňa doručenia Nálezu Ústavného súdu.

Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje Okresnému súdu Bratislava I konať vo veci 8 C/43/06 bezodkladne bez ďalších obštrukcií a prietahov. Okresný súd je povinný, ukončiť konanie v lehote 3 mesiace od dňa doručenia Nálezu Ústavného súdu.

Krajský súd Bratislava v konaní 8 Co/137/2008-93 a 8 Co/235/2008 porušil čl. 13 medzinárodného dohovoru, keď rozhodoval ilegálne, bez prítomnosti verejnosti a použil klamstvá, čím zdeformoval konečný verdikt.

Krajský súd Bratislava je povinný zaplatiť satisfakciu vo výške 50.000 Eur pre použitie klamstiev – čím porušil právo na spravodlivé súdne konanie a čl. 13 porušil právo na účinný opravný prostriedok, v lehote 15 dní od dna doručenia Nálezu Ústavného súdu.

Okresný súd je povinný zaplatiť trovy konania sťažovateľovi a jeho advokátovi, v lehote 15 dní.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podstata námietok sťažovateľa proti namietanému postupu okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 43/06 spočíva v jeho tvrdení, že v tejto veci koná okresný súd so zbytočnými a neodôvodnenými priet'ahmi, čím malo byť porušené jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy a právo zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru, ako aj jeho základné právo zaručené v čl. 46 ods. 1 ústavy

(jeho porušenie sťažovateľ v sťažnosti neodôvodnil). Sťažovateľ v sťažnosti ďalej tvrdí, že bolo porušené aj jeho právo na účinný prostriedok nápravy zaručené v čl. 13 dohovoru, a to rozhodnutím krajského súdu sp. zn. 8 Co 137/08 a 8 Co 235/08 z 26. septembra 2008, ktorými nebolo vyhovené jeho odvolaniam.

Z vyžiadaného súdneho spisu okresného súdu vedeného pod sp. zn. 8 C 43/06 ústavný súd zistil tento priebeh a stav predmetného konania:

Sťažovateľ sa žalobou podanou okresnému súdu 11. mája 2006 domáhal ochrany osobnosti voči žalovanej, ktorá ho ako zákonná sudkyňa v inej jeho veci mala šikanovať neodôvodneným ukladaním pokút, a to aj napriek jeho nepriaznivej majetkovej situácii. Dňa 19. júna 2006 okresný súd uznesením uložil sťažovateľovi, aby odstránil nedostatky žaloby, pričom 3. júla 2006 sťažovateľ žiadal o ustanovenie právneho zástupcu. Okresný súd 10. júla 2006 vyhodnotil podanie sťažovateľa z 3. júla 2006 ako nedostatočné doplnenie žaloby, a nie ako žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu, preto uznesením jeho žalobu odmietol. Dňa 25. júla 2006 sa sťažovateľ odvolal proti uzneseniu z 10. júla 2006 a 15. augusta 2006 bol spis predložený krajskému súdu. Dňa 18. mája 2007 bol spis bez meritórneho rozhodnutia vrátený okresnému súdu ako predčasne predložený, pričom krajský súd upozornil okresný súd na to, že podaním z 3. júla 2006 sa sťažovateľ domáhal ustanovenia právneho zástupcu, aby mohol kvalifikovane odstrániť nedostatky žaloby.

Dňa 31. júla 2007 okresný súd vyzval sťažovateľa, aby zdokladoval svoje majetkové pomery, sťažovateľ na túto výzvu reagoval 10. augusta 2007 a uznesením zo 14. februára 2008 okresný súd žiadosť sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu zamietol. Sťažovateľ sa 27. februára 2008 odvolal aj proti tomuto uzneseniu a 24. mája 2008 okresný súd uznesením „vyzval“ sťažovateľa, aby odstránil nedostatky odvolania, a 25. júna 2008 bol spis predložený krajskému súdu. Žalovaná sa k sporu vyjadrila 13. augusta 2008.

Dňa 26. septembra 2008 krajský súd uznesením sp. zn. 8 Co 137/08 a 8 Co 235/08 potvrdil uznesenia okresného súdu z 10. júla 2006 a zo 14. februára 2008. Spis bol vrátený okresnému súdu 7. novembra 2008 a uznesenie krajského súdu bolo doručené sťažovateľovi 21. novembra 2008.

Následne 24. novembra 2008 sťažovateľ podal proti uzneseniu krajského súdu dovolanie a 5. decembra 2008 okresný súd zaslal dovolanie sťažovateľa na vyjadrenie

právnemu zástupcovi žalovanej. Dňa 12. januára 2009 krajský súd žiadal zapožičať k spisu sp. zn. 8 Co 137/08 a 8 Co 235/08 spis okresného súdu, avšak okresný súd mu oznámil, že spis im nemôže byť zapožičaný, pretože vo veci bolo podané dovolanie. Okresný súd 26. februára 2009 vyzval sťažovateľa, aby preukázal svoje majetkové pomery, sťažovateľ na túto výzvu reagoval 16. marca 2009. Uznesením z 18. septembra 2009 okresný súd nepriznal sťažovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov a tiež mu nepriznal advokáta pre účely dovolacieho konania (uznesenie bolo sťažovateľovi doručené 28. septembra 2009). Dňa 30. septembra 2009 sa sťažovateľ odvolal proti uzneseniu z 18. septembra 2009 a v súčasnej dobe okresný súd pripravuje spis na predloženie odvolaciemu súdu.

Zjavne neopodstatneným návrhom je návrh, ktorým sa namieta taký postup orgánu verejnej moci, ktorým nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namieta, ako aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval označené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (napr. II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 288/05, II. ÚS 298/06).

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty nemožno zmeškanie tejto lehoty odpustiť, pretože kogentné ustanovenie § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde to nedovoľuje.

Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený

právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 108/02, IV. ÚS 158/04, I. ÚS 218/06).

Z uvedeného spisového prehľadu vyplýva, že konanie vedené okresným súdom pod sp. zn. 8 C 43/06 bolo v spojení s rozhodnutím krajského súdu sp. zn. 8 Co 137/08 a 8 Co 235/08 z 26. septembra 2008 už právoplatne skončené, aj keď okresný súd podľa zisťovania ústavného súdu nemá ešte v registri vyznačenú právoplatnosť, označené rozhodnutie krajského súdu bolo sťažovateľovi doručené 21. novembra 2008.

Sťažnosť sťažovateľa adresovaná ústavnému súdu bola podaná na poštovú prepravu 16. júna 2009 (ústavnému súdu bola doručená 18. júna 2009).

Od 21. novembra 2008, keď bolo sťažovateľovi doručené rozhodnutie krajského súdu, ktoré potvrdzovalo rozhodnutie okresného súdu (aj o odmietnutí žaloby), do 16. júna 2009, keď sťažovateľ podal sťažnosť adresovanú ústavnému súdu na poštovú prepravu, nepochybne uplynula dvojmesačná lehota podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažnosť sťažovateľa už po jej predbežnom prerokovaní odmietol ako podanú oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Nad rámec ústavný súd poznamenáva, že ak by v dôsledku dovolania sťažovateľa bola vec vrátená späť okresnému súdu a v jeho postupe by aj naďalej pretrvávali prierahy v konaní, sťažovateľovi nič nebráni obrátiť sa so sťažnosťou na ústavný súd opätovne.

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá ako celok a rozhodnutie o prikázaní okresnému súdu konať, ako aj rozhodnutie o priznaní finančného zadosťučinenia a úhrady trov konania je viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobôd sťažovateľa (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd o tejto časti sťažnosti nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. decembra 2009